

32010L0024

31.3.2010.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 84/1

DIREKTIVA VIJEĆA 2010/24/EU**od 16. ožujka 2010.****o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 113. i 115.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

djelujući u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Uzajamna pomoć među državama članicama za naplatu međusobnih potraživanja i potraživanja Unije vezano za pojedine poreze i druge mjere doprinosi pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta. Ona osigurava fiskalnu neutralnost i omogućuje državama članicama da uklone diskriminatorne zaštitne mjere u prekograničnim transakcijama kako bi se spriječila prijevara i proračunski gubici.
- (2) Aranžmani o uzajamnoj pomoći u naplati prvi su put određeni u Direktivi Vijeća 76/308/EEZ od 15. ožujka 1976. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja

koja proizlaze iz poslova koji čine dio sustava financiranja Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi, poljoprivrednih pristojbi i carina ⁽³⁾. Ta Direktiva i akti kojima se izmjenjuje kodificirani su Direktivom Vijeća 2008/55/EZ od 26. svibnja 2008. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za određene pristojbe, carine, poreze i druge mjere ⁽⁴⁾.

- (3) Ti aranžmani, međutim, iako su osigurali prvi korak prema poboljšanju postupaka naplate usklađivanjem primjenjivih nacionalnih pravila unutar Unije, pokazali su se nedostatnima za zadovoljavanje zahtjeva unutarnjeg tržišta kako se ono razvijalo proteklih 30 godina.
- (4) Kako bi se bolje zaštitili financijski interesi država članica i neutralnost unutarnjeg tržišta, potrebno je proširiti područje djelovanja uzajamne pomoći za naplatu potraživanja vezano za poreze i carine koji još nisu obuhvaćeni režimom uzajamne pomoći za naplatu, a kako bi se bolje suočili s povećanjem zahtjeva za pomoć i proizveli bolje rezultate potrebno je pomoć učiniti učinkovitijom i djelotvornijom i olakšati je u praksi. Kako bi se ispunili ovi ciljevi, potrebne su važne prilagodbe, pri čemu sama promjena postojeće Direktive 2008/55/EZ ne bi bila dovoljna. Tu Direktivu stoga treba staviti izvan snage i zamijeniti novim pravni aktom koji se temelji na postignućima Direktive 2008/55/EZ, ali osigurava jasnija i preciznija pravila gdje je to potrebno.
- (5) Jasnija pravila promicala bi širu razmjenu informacija između država članica. Ona bi također osigurala da su obuhvaćene sve pravne i fizičke osobe u Uniji, uzimajući u obzir sve veći raspon pravnih aranžmana, uključujući ne samo tradicionalne aranžmane kao što su zaklade i fondacije, već svaki novi instrument koji mogu osnovati porezni obveznici u državama članicama. Oni bi potom mogli voditi računa o svim oblicima u kojima se mogu javiti potraživanja javnih tijela vezano za poreze, carine,

⁽¹⁾ Mišljenje od 10. veljače 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ Mišljenje od 16. srpnja 2009. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽³⁾ SL L 73, 19.3.1976., str. 18.

⁽⁴⁾ SL L 150, 10.6.2008., str. 28.

pristojbe, subvencije i intervencije, uključujući sve novčane naplate protiv poreznih obveznika vezano uz ili protiv treće strane kojima se zamjenjuje prvotan zahtjev. Jasnija su pravila prvenstveno potrebna kako bi se bolje definirala pravila i obveze svih dotičnih stranaka.

- (6) Ova Direktiva ne smije utjecati na sposobnost država članica da odrede mjere naplate koje su raspoložive unutar njihovih nacionalnih zakonodavstava. Međutim, potrebno je osigurati da neusklađenost između nacionalnih propisa ni nedostatak koordinacije između nadležnih tijela ne ugroze besprijekornu operaciju sustava uzajamne pomoći predviđenu ovom Direktivom.
- (7) Uzajamna pomoć trebala bi obuhvaćati sljedeće: tijelo kojem se upućuje zahtjev treba osigurati tijelu koje je podnositelj zahtjeva informacije koje treba podnositelj kako bi naplatio potraživanje nastalo u državi članici u kojoj se nalazi i obavijestiti dužnika o svim instrumentima koji se odnose na potraživanje koje je nastalo u toj državi članici. Tijelo kojem se upućuje zahtjev može, na zahtjev podnositelja, naplatiti potraživanje nastalo u državi članici u kojoj se nalazi ili poduzeti mjere predostrožnosti kojima se jamči naplata tih potraživanja.
- (8) Donošenje jedinstvenog instrumenta koji će se koristiti za provedbene mjere u državi članici kojoj je upućen zahtjev, kao i usvajanje jedinstvenog standardnog obrasca za obavješćivanje o instrumentima i odlukama vezanim za naplatu, trebali bi riješiti probleme priznavanja i prevođenja instrumenata koji proizlaze iz druge države članice, što predstavlja glavni uzrok neučinkovitosti sadašnjeg režima pomoći.
- (9) Treba stvoriti pravnu osnovu za razmjenu informacija bez prethodnog zahtjeva o posebnim povratima poreza. Radi učinkovitosti također bi trebalo omogućiti da porezni službenici države članice prisustvuju ili sudjeluju u upravnim istragama u drugoj državi članici. Također treba omogućiti neposredniju razmjenu informacija između službi kako bi se pomoć ubrzala i postala učinkovitija.
- (10) S obzirom na sve veću mobilnost unutar unutarnjeg tržišta i na ograničenja nametnuta Ugovorom ili drugim propisima o jamstvima koja se mogu zatražiti od poreznih obveznika koji nemaju poslovni nastan unutar nacionalnog državnog područja, potrebno je

proširiti mogućnosti za potraživanje naplate ili mjera predostrožnosti u drugoj državi članici. Budući da je vijek potraživanja kritičan faktor, treba omogućiti da država članica podnese zahtjev za uzajamnu pomoć, iako domaće mjere potraživanja nisu u potpunosti iscrpljene, između ostalog, kada bi pozivanje na takve postupke u državi članici koja je podnijela zahtjev prouzročili nerazmjernu poteškoću.

- (11) Opća obveza da se zahtjevi i dokumenti prosljeđuju u digitalnom obliku i putem elektroničke mreže te uz precizna pravila o uporabi jezika za zahtjeve i dokumente, trebala bi omogućiti državama članicama da brže i lakše obrađuju zahtjeve.
- (12) Tijekom postupka naplate potraživanja u državi članici kojoj je upućen zahtjev, zahtjev za potraživanje, obavijest tijela države članice koja je podnijela zahtjev ili instrument kojim se ovlašćuje njegova provedba može osporiti predmetna osoba. U takvim je slučajevima potrebno utvrditi da dotična osoba mora iznijeti to pokretanje postupka osporavanja potraživanja pred nadležno tijelo države članice koja podnosi zahtjev i da tijelo kojem se upućuje zahtjev mora obustaviti, osim ako tijelo koje je podnositelj zahtjeva ne zatraži drukčije, svaku provedbu postupka koju je pokrenula dok nadležno tijelo države članice koja podnosi zahtjev ne donese odluku.
- (13) Kako bi se države članice potaknule da posvete dovoljno sredstava naplati potraživanja država članica, država članica kojoj je upućen zahtjev mora moći naplatiti troškove vezane za naplatu od dužnika.
- (14) Učinkovitost bi se najbolje postigla kada bi, prilikom izvršavanja zahtjeva za pomoć, tijelo kojem se upućuje zahtjev moglo iskoristiti ovlasti koje su mu osigurane prema nacionalnom zakonodavstvu primjenjujući na predmetna potraživanja iste ili slične poreze ili carine. Ako ne postoji isti ili sličan porez ili carina najprikladniji postupak bio bi onaj koji je predviđen u skladu s propisima države članice kojoj je upućen zahtjev, a koji se primjenjuje na poreze nametnute na osobni dohodak. Uporaba nacionalnog zakonodavstva u pravilu se ne primjenjuje s obzirom na preferencije vezane za potraživanja proizašla u državi članici kojoj je upućen zahtjev. Međutim trebalo bi moći proširiti preferencije na potraživanja druge države članice temeljeno na sporazumu između dotičnih država članica.

(15) Vežano za pitanja ograničenja nužno je pojednostavniti postojeća pravila, predviđajući da se suspenzija, prekid ili produljenje tih razdoblja ograničenja u pravilu određuju u skladu sa zakonima na snazi u državi članici kojoj je upućen zahtjev, osim kada suspenzija, prekid ili produljenje razdoblja ograničenja nisu mogući prema zakonima na snazi u toj državi.

(16) Učinkovitost zahtijeva da informacije koje su priopćene u tijeku uzajamne pomoći mogu biti iskorištene u državi članici koja prima informacije u druge svrhe osim onih predviđenih ovom Direktivom, gdje je to omogućeno u skladu s domaćim zakonodavstvom države članice koja osigurava informacije i države članice koja prima informacije.

(17) Ovom se Direktivom ne bi smjela ograničavati uzajamna pomoć koju pojedine države članice međusobno nude na temelju dvostranih ili višestranih sporazuma ili dogovora.

(18) Mjere potrebne za provedbu ove Direktive trebaju se donijeti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ⁽¹⁾.

(19) U skladu s točkom 34. Međuinstitucionalnog sporazuma o boljoj izradi zakona, države članice potiču se da sastave, u vlastitom interesu i u interesu Unije, vlastite tablice kojima se u najvećoj mogućoj mjeri prikazuje korelacija između ove Direktive i mjera za prijenos te da ih objave.

(20) Budući da ciljeve ove Direktive, odnosno osiguranje jedinstvenog sustava naplate potraživanja na unutarnjem tržištu, države članice ne mogu zadovoljavajuće postići i stoga, s obzirom na zahtijevanu jedinstvenost, učinkovitost i djelotvornost, mogu se bolje postići na razini Unije, Unija donosi mjere, u skladu s načelom supsidijarnosti kako je određeno u članku 5. Ugovora. U skladu s načelom razmjernosti, kako je određeno u tom članku, ova Direktiva ne prelazi okvire nužnoga kako bi se postigli ti ciljevi.

(21) Ova Direktiva poštuje temeljna prava i poštuje načela koja su priznata posebno Poveljom o temeljnim pravima Europske unije,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

Ovom se Direktivom propisuju pravila prema kojima države članice moraju pružati pomoć u naplati potraživanja u državi članici potraživanja kako je navedeno u članku 2. koja su proizašla u drugoj državi članici.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Direktiva primjenjuje na potraživanja vezana za sljedeće:

(a) sve poreze i carine koje je nametnula država članica ili su nametnuti u njezino ime ili njezinih teritorijalnih ili upravnih jedinica, uključujući lokalna tijela, ili u ime Unije;

(b) naplate, intervencijske i druge mjere koje čine sustav cjelokupnog ili djelomičnog financiranja Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) uključujući iznose koji se ubiru vežano za te postupke;

(c) pristojbe i druge carine predviđene u okviru zajedničke organizacije tržišta u sektoru šećera.

2. Područje primjene ove Direktive uključuje:

(a) upravne novčane kazne, globe, pristojbe i dodatne naknade vežano uz potraživanja za koja se može zatražiti uzajamna pomoć u skladu sa stavkom 1., koje ubiru upravna tijela nadležna za ubiranje predmetnih poreza ili carina ili za provođenje upravnih istraga vežano za njih ili upravna tijela koja su ovlaštena od strane nadležnih upravnih ili pravosudnih tijela na njihov zahtjev;

⁽¹⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

(b) pristojbe za potvrde i slične dokumente izdane vezano uz upravne postupke povezane s porezima i carinama;

pravnih akata, ali koje nema zakonski status pravne osobe; ili

(c) kamate i troškove vezano za potraživanja za koja se može zatražiti uzajamna pomoć u skladu sa stavkom 1. ili točkom (a) ili (b) ovog stavka.

iv. svako drugo zakonsko rješenje bilo kakve prirode i oblika koje ima ili nema pravnu osobnost, koje posjeduje ili upravlja imovinom koja je uključujući dohodak proizašla iz iste i koja podliježe nekom od poreza obuhvaćenih ovom Direktivom;

3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na:

(a) obvezne doprinose za socijalno osiguranje koji se plaćaju državi članici ili upravnoj jedinici države članice ili institucijama za socijalno osiguranje osnovanim u skladu s javnim pravom;

(d) „elektroničkim putem” znači uporaba elektroničke opreme za obradu, uključujući digitalnu kompresiju i pohranjivanje podataka i koristeći žice, radijski prijenos, optičke tehnologije ili druge elektromagnetske načine;

(b) pristojbe koje se ne navode u stavku 2.;

(e) „CCN mreža” znači zajednička platforma temeljena na zajedničkoj komunikacijskoj mreži (CCN) koju je razvila Unija za sve prijenose elektroničkim putem između nadležnih tijela u području carine i oporezivanja.

(c) davanja ugovorne naravi kao što je pitanje komunalnih usluga;

(d) sankcije kaznene naravi određene na temelju javnog progona ili drugih sankcija kaznene naravi koje nisu obuhvaćene stavkom 2. točkom (a).

Članak 4.

Organizacija

1. Svaka država članica obavještava Komisiju do 20. svibnja 2010. o svom nadležnom tijelu ili tijelima (dalje u tekstu „nadležno tijelo”) u svrhu ove Direktive i bez odgode obavještava Komisiju o promjenama istoga.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Direktive:

(a) „tijelo koje je podnositelj zahtjeva” znači središnji ured za vezu, ured za vezu ili odjel za vezu države članice koji podnosi zahtjev za pomoć vezano za potraživanje iz članka 2.;

Komisija će učiniti informacije dostupnima drugoj državi članici i objaviti popis nadležnih tijela države članice u *Službenom listu Europske unije*.

(b) „tijelo kojem se upućuje zahtjev” znači središnji ured za vezu, ured za vezu ili odjel za vezu države članice kojem se podnosi zahtjev za pomoć;

2. Nadležno tijelo imenuje središnji ured za vezu čija je glavna odgovornost kontakti s drugom državom članicom u području uzajamne pomoći obuhvaćenom ovom Direktivom.

(c) „osoba” znači:

Središnji ured za vezu može se također odrediti odgovornim za kontakte s Komisijom.

i. fizička osoba;

3. Nadležno tijelo svake države članice može odrediti urede za vezu koji su odgovorni za kontakte s državama članicama vezano za uzajamnu pomoć s obzirom na jedan ili više posebnih tipova ili kategorija poreza i carina navedenih u članku 2.

ii. pravna osoba;

4. Nadležno tijelo svake države članice može odrediti urede, osim središnjeg ureda za vezu ili ureda za vezu, kao što su odjeli za vezu. Odjeli za vezu zahtijevaju ili dodjeljuju uzajamnu pomoć prema ovoj Direktivi u odnosu na njihove specifične teritorijalne ili operativne nadležnosti.

iii. kada je tako predviđeno zakonodavstvom na snazi, udruženje osoba kojem se priznaje sposobnost provedbe

5. Kada ured za vezu ili odjel za vezu primi zahtjev za uzajamnu pomoć kojim se zahtjeva djelovanje izvan njihovih nadležnosti oni bez odgode prosljeđuju zahtjev nadležnom uredu ili odjelu ako je poznat, ili središnjem uredu za vezu i o tome obavješćuju tijelo koje podnosi zahtjev.

6. Nadležno tijelo svake države članice obavještava Komisiju o svom središnjem uredu za vezu i svim uredima za vezu ili odjelima za vezu koje je ono odredilo. Komisija te primljene informacije stavlja na raspolaganje državama članicama.

7. Svaka obavijest šalje se od strane ili u ime ili, ovisno od slučaja do slučaja, uz suglasnost središnjeg ureda za vezu koji osigurava učinkovitost komunikacije.

POGLAVLJE II.

RAZMJENA INFORMACIJA

Članak 5.

Zahtjev za informacije

1. Na zahtjev tijela koje je podnositelj zahtjeva, tijelo kojem se upućuje zahtjev osigurava sve informacije za koje se predviđa da su relevantne tijelu koje je podnositelj zahtjeva za povrat potraživanja kako se navodi u članku 2.

U svrhu osiguranja tih informacija, tijelo kojem se upućuje zahtjev dogovara provedbu svih upravnih istraga potrebnih kako bi ih prikupilo.

2. Tijelo kojem se upućuje zahtjev nije obvezno dostaviti informacije:

- (a) koje ne može dobiti u svrhu naplate sličnih potraživanja nastalih u državi članici koja je primila zahtjev;
- (b) koje bi razotkrile bilo kakve trgovačke, industrijske ili poslovne tajne;
- (c) čije bi razotkrivanje dovelo u pitanje nacionalnu sigurnost ili bi bilo suprotno javnoj politici države članice koja je primila zahtjev.

3. Stavak 2. se ni u kojem slučaju ne smije tumačiti kao dozvola tijelu kojem se upućuje zahtjev u određenoj državi članici da odbije dostaviti informacije isključivo zato što te

informacije zadržava banka, druge financijske institucije, imenovana osoba ili osoba koja djeluje u zastupstvu ili u svojstvu fiducijara ili jer je vezana vlasničkim interesima osobe.

4. Tijelo kojem se upućuje zahtjev obavještava tijelo koje je podnositelj zahtjeva o razlozima zbog kojih odbija zahtjev za informacije.

Članak 6.

Razmjena informacija bez prethodnog zahtjeva

Kada se povrat poreza ili carina, osim poreza na dodanu vrijednost, primjenjuje na osobu koja ima poslovni nastan ili boravi u drugoj državi članici, država članica iz koje se povrat treba naplatiti obavještava državu članicu poslovnog nastana o nadolazećem povratu.

Članak 7.

Prisutnost u upravnim uredima i sudjelovanje u upravnim istragama

1. Dogovorom između tijela koje je podnositelj zahtjeva i tijela kojem se upućuje zahtjev i u skladu s aranžmanima koje je utvrdilo tijelo kojem se upućuje zahtjev, službenici ovlašteni od strane tijela koje je podnositelj zahtjeva mogu, s namjerom promicanja uzajamne pomoći predviđene ovom Direktivom:

- (a) biti prisutni u uredima gdje upravna tijela države članice koja prima zahtjev obavljaju svoje dužnosti;
- (b) biti prisutni tijekom upravnih istraga provedenih na državnom području države članice koja prima zahtjev;
- (c) pomoći nadležnim službenicima države članice koja prima zahtjev tijekom sudskog postupka u toj državi članici.

2. U mjeri u kojoj to dozvoljava zakonodavstvo na snazi u državi članici koja prima zahtjev, aranžmanom iz stavka 1. točke (b) može se predvidjeti da službenici države članice koja podnosi zahtjev mogu intervjuirati pojedince i istražiti evidenciju.

3. Službenici koje je ovlastilo tijelo koje je podnositelj zahtjeva koji koriste mogućnosti ponuđene u stavcima 1. i 2. u svako vrijeme moraju moći podnijeti pisani temeljni tekst kojim navode svoj identitet i službenu nadležnost.

POGLAVLJE III.

POMOĆ U DOSTAVI DOKUMENATA*Članak 8.***Zahtjev za dostavu pojedinih dokumenata vezano za naplatu potraživanja**

1. Na zahtjev tijela koje je podnositelj zahtjeva, tijelo kojem se upućuje zahtjev obavještava adresat o svim dokumentima, uključujući onima sudske naravi, koji proizlaze iz države članice koja je podnijela zahtjev i odnose se na potraživanje kako se navodi u članku 2. ili na njegov povrat.

Zahtjevu za obavijest prilaže se standardni obrazac koji sadrži najmanje sljedeće informacije:

- (a) ime, adresu i bilo koje druge relevantne podatke koji se odnose na identifikaciju adresata;
- (b) svrhu obavijesti i rok u kojem treba izvršiti tu obavijest;
- (c) opis priloženog dokumenta i prirodu i iznos predmetnog potraživanja;
- (d) ime, adresu i druge detalje o kontaktu vezano za:
 - i. ured odgovoran za priloženi dokument, i, ako je različit;
 - ii. ured u kojem se mogu dobiti daljnje informacije vezano za prijavljeni dokument ili vezano za mogućnosti osporavanja plaćanja obveze.

2. Tijelo koje je podnositelj zahtjeva podnosi zahtjev za obavijest u skladu s ovim člankom samo kada nije u mogućnosti obavijestiti u skladu s pravilima koja uređuje prijavu predmetnog dokumenta državi članici koja podnosi zahtjev ili kada bi takva prijava potaknula nerazmjerne poteškoće.

3. Tijelo kojem se upućuje zahtjev odmah obavještava tijelo koje je podnositelj zahtjeva o svakoj radnji poduzetoj na njegov zahtjev za obavijest i još točnije, o datumu prijavljivanja dokumenta adresatu.

*Članak 9.***Načini obavješćivanja**

1. Tijelo kojem se upućuje zahtjev osigurava da se dostava u zatraženoj državi članici izvrši u skladu s nacionalnim zakonima, propisima i administrativnim praksama na snazi u zatraženoj državi članici.

2. Stavak 1. ne dovodi u pitanje ni jedan drugi oblik dostavljanja koji primijeni nadležno tijelo države članice koja je podnijela zahtjev u skladu s pravilima na snazi u toj državi članici.

Nadležno tijelo osnovano u državi članici koja podnosi zahtjev može dostaviti svaki dokument izravno registriranom poštom ili elektronički osobi unutar državnog područja druge države članice.

POGLAVLJE IV.

NAPLATA ILI MJERE PREDOSTROŽNOSTI*Članak 10.***Zahtjev za naplatu potraživanja**

1. Na zahtjev tijela koje je podnositelj zahtjeva, tijelo kojem se upućuje zahtjev naplaćuje potraživanja koja su predmet instrumenta kojim se dozvoljava izvršenje u državi članici koja podnosi zahtjev.

2. Čim tijelo koje je podnositelj zahtjeva dođe do nekih relevantnih informacija koje se odnose na predmet koji je uzrokovao zahtjev za naplatu, ono ih prosljeđuje tijelu kojem se upućuje zahtjev.

*Članak 11.***Uvjeti koji uređuju zahtjev za naplatu potraživanja**

1. Tijelo koje je podnositelj zahtjeva neće podnijeti zahtjev za naplatu ako i sve dok se potraživanje i/ili instrument kojim se dozvoljava provedba u državi članici koja podnosi zahtjev osporava u toj državi članici, osim u slučajevima kada se primjenjuje treći podstavak članka 14. stavka 4.

2. Prije nego što tijelo koje je podnositelj zahtjeva podnese zahtjev za naplatu, primjenjuju se odgovarajući postupci raspoloživi u državi članici koja podnosi zahtjev, osim u sljedećim slučajevima:

(a) kada je očito da nema imovine za naplatu u državi članici koja podnosi zahtjev ili da takvi postupci neće rezultirati plaćanjem potraživanja u cijelosti, i kada tijelo koje je podnositelj zahtjeva ima posebne informacije koje ukazuju na to da dotična osoba ima imovinu u državi članici koja prima zahtjev;

(b) kada bi primjena takvih postupaka u državi članici koja podnosi zahtjev prouzročila nerazmjerne poteškoće.

Članak 12.

Instrument kojim se dozvoljava provedba u državi članici koja prima zahtjev i drugi popratni dokumenti

1. Svakom zahtjevu za naplatu prilaže se jedinstveni instrument kojim se dozvoljava njegova provedba u državi članici koja prima zahtjev.

Ovaj jedinstveni instrument kojim se dozvoljava provedba u državi članici koja prima zahtjev odražava temeljne sadržaje početnog instrumenta kojim se dozvoljava provedba i predstavlja jedinu osnovu za naplatu i mjere predostrožnosti poduzete u državi članici koja prima zahtjev. On nije podložan nijednom aktu priznavanja, dopune ili zamjene u toj državi članici.

Jedinstveni instrument kojim se dozvoljava provedba sadrži najmanje sljedeće informacije:

(a) informacije relevantne za identifikaciju početnog instrumenta kojim se dozvoljava provedba, opis potraživanja, zajedno s njegovom naravi, rok koji pokriva potraživanje, sve datume bitne za postupak provedbe i iznos potraživanja te njegove različite sastavnice kao što su glavnica, nastale kamate itd.;

(b) ime i druge podatke relevantne za identifikaciju dužnika;

(c) ime, adresu i druge kontakte vezano za:

i. ured odgovoran za procjenu potraživanja i, ako je različit;

ii. ured u kojem se mogu dobiti daljnje informacije vezano za potraživanje ili vezano za mogućnosti osporavanja plaćanja obveze.

2. Zahtjevu za naplatu potraživanja mogu se priložiti drugi dokumenti vezano za potraživanje izdano u državi članici koja podnosi zahtjev.

Članak 13.

Izvršenje zahtjeva za naplatu

1. Za potrebe naplate u državi članici koja prima zahtjev, svako potraživanje u vezi kojega je podnesen zahtjev za naplatu, smatra se potraživanjem države članice koja prima zahtjev, osim ako je ovom Direktivom predviđeno drukčije. Država članica koja prima zahtjev koristi ovlasti i postupke predviđene zakonima, propisima i administrativnim odredbama države članice koja prima zahtjev koji se primjenjuju na potraživanja vezana uz isti ili u izostanku istih, sličan porez ili carinu, osim kada je ovom Direktivom predviđeno drukčije.

Ako tijelo kojem se upućuje zahtjev smatra da isti ili slični porezi ili carine nisu naplaćeni na njezinom državnom području, koristi ovlasti i postupke predviđene zakonima, propisima i administrativnim odredbama države članice koja prima zahtjev, koji se primjenjuju na potraživanja vezana za porez na osobni dohodak, osim kada je ovom Direktivom predviđeno drukčije.

Država članica koja prima zahtjev nije obvezna dodijeliti prednost danu sličnim napolatama proizašlim u toj državi članici napolatama druge države članice, osim ako nije drukčije dogovoreno između predmetnih država članica ili predviđeno zakonom države članice koja prima zahtjev. Država članica koja daje prednost potraživanjima druge države članice ne smije odbiti dati istu prednost istim ili sličnim potraživanjima druge države članice pod istim uvjetima.

Država članica koja prima zahtjev naplaćuje potraživanje u vlastitoj valuti.

2. Tijelo kojem se upućuje zahtjev obavještava tijelo koje je podnositelj zahtjeva uz dužnu pažnju o svim mjerama koje je poduzelo vezano za zahtjev za naplatu.

3. Od datuma primitka zahtjeva za naplatu, tijelo kojem se upućuje zahtjev naplaćuje kamate na zakašnjela plaćanja u skladu sa zakonima, propisima i administrativnim odredbama na snazi u državi članici koja prima zahtjev.

4. Tijelo koja prima zahtjev može, ako to dozvoljavaju zakoni, propisi i administrativne odredbe na snazi u državi članici koja prima zahtjev, odobriti dužniku rok za obročno plaćanje i u tom smislu može naplaćivati kamate. Ono naknadno obavještava tijelo koje je podnijelo zahtjev o takvoj odluci.

5. Ne dovodeći u pitanje članak 20. stavak 1., tijelo kojem se upućuje zahtjev uplaćuje tijelu koje je podnositelj zahtjeva naplaćene iznose vezane za potraživanje i kamate navedene u stavcima 3. i 4. ovog članka.

Članak 14.

Sporovi

1. Sporovi vezani za potraživanje, prvobitni instrument koji omogućuje izvršenje u državi članici koja podnosi zahtjev ili jedinstveni instrument koji omogućuje izvršenje u državi članici koja prima zahtjev i sporovi vezani za valjanost dostave koju je obavilo nadležno tijelo države članice koja podnosi zahtjev u nadležnosti su nadležnih tijela države članice koja podnosi zahtjev. Ako tijekom postupka naplate potraživanja, potraživanje, prvobitni instrument koji omogućuje izvršenje u državi članici koja prima zahtjev ili jedinstveni instrument koji kojem se upućuje zahtjev obavještava tu stranku da takvo pravno sredstvo mora podnijeti nadležnom tijelu države članice koja podnosi zahtjev u skladu s važećim zakonima u toj državi članici.

2. Sporovi vezani za postupak izvršenja u državi članici koja prima zahtjev ili vezani za važenje dostavljenih obavijesti nadležnog tijela države članice koja prima zahtjev podnose se nadležnom tijelu te države članice u skladu s njezinim zakonima i propisima.

3. Kada se tužba, kako je navedeno u stavku 1., podnese nadležnom tijelu države članice koja podnosi zahtjev, država članica koja podnosi zahtjev o tome obavještava tijelo kojem se upućuje zahtjev i navodi razmjer u kojem se potraživanje ne osporava.

4. Čim tijelo kojem se upućuje zahtjev primi obavijest navedenu u stavku 3., bilo od tijela koje je podnositelj zahtjeva ili od zainteresirane stranke, ono obustavlja postupak izvršenja, u mjeri u kojoj se to odnosi na osporavani dio potraživanja, dok nadležno tijelo ne donese odluku u tom predmetu, osim ako tijelo koje je podnositelj zahtjeva ne zatraži drukčije u skladu s trećim podstavkom ovog stavka.

Na zahtjev tijela koje je podnositelj zahtjeva ili ako tijelo koje prima zahtjev iz nekog razloga to smatra potrebnim, i ne dovodeći u pitanje članak 16., tijelo kojem se upućuje zahtjev poduzima mjere predostrožnosti kako bi osiguralo naplatu u mjeri u kojoj to omogućuju važeći zakoni ili propisi u državi članici koja prima zahtjev.

Tijelo koje je podnositelj zahtjeva može, u skladu s važećim zakonima, propisima i administrativnim praksama u državi članici koja podnosi zahtjev, tijelo kojem se upućuje zahtjev zamoliti da naplati osporavano potraživanje ili osporavani dio potraživanja, ako relevantni zakoni, propisi i administrativne prakse na snazi u državi članici koja prima zahtjev odobri takvu radnju. Svaki takav zahtjev mora biti obrazložen. Ako je rezultat osporavanja naknadno povoljan za dužnika, tijelo koje je podnositelj zahtjeva odgovorno je za nadoknadu svih naplaćenih iznosa, zajedno sa prispjelom kompenzacijom, u skladu sa zakonima na snazi u državi članici koja prima zahtjev.

Ako je postupak uzajamnog dogovora pokrenut od strane nadležnih tijela države članice koja podnosi zahtjev ili države članice koja prima zahtjev, a ishod postupka može utjecati na potraživanje za koje je zatražena pomoć, postupak naplate se prekida ili obustavlja dok se postupak ne zaključi, osim ako se ne radi o iznimno hitnom slučaju prijave ili nesolventnosti. Ako se postupak naplate prekine ili obustavi, primjenjuje se drugi podstavak.

Članak 15.

Izmjena ili povlačenje zahtjeva za pomoć pri naplati

1. Tijelo koje je podnositelj zahtjeva odmah obavještava tijelo kojem se upućuje zahtjev o svakoj narednoj izmjeni zahtjeva za naplatu ili povlačenju zahtjeva, navodeći razloge za tu izmjenu ili povlačenje.

2. Ako je izmjenu zahtjeva prouzročila odluka nadležnog tijela navedenog u članku 14. stavku 1., tijelo koje je podnositelj zahtjeva obavještava o toj odluci kao i o revidiranom jedinstvenom instrumentu kojim se omogućuje izvršenje u državi članici koja prima zahtjev. Tijelo koje prima zahtjev zatim nastavlja s postupkom naplate na temelju revidiranog instrumenta.

Naplata ili mjere predostrožnosti koje su već poduzete na temelju izvornog jedinstvenog instrumenta kojim se omogućuje izvršenje u državi članici koja prima zahtjev može se nastaviti na temelju revidiranog instrumenta, osim ako je izmjena zahtjeva bila potrebna radi ništavosti prvotnog instrumenta kojim se omogućuje izvršenje u državi članici koja podnosi zahtjev ili u državi članici koja prima zahtjev.

Članci 12. i 14. primjenjuju se s obzirom na revidirani instrument.

Članak 16.

Zahtjev za mjere predostrožnosti

1. Na zahtjev tijela koje je podnositelj zahtjeva, tijelo kojem se upućuje zahtjev poduzima mjere predostrožnosti, ako to dopušta njegovo nacionalno zakonodavstvo i u skladu s njegovim administrativnim praksama, kako bi osiguralo naplatu u slučaju osporavanja potraživanja ili instrumenta kojim se omogućuje izvršenje u državi članici koja podnosi zahtjev u vrijeme kada je zahtjev podnesen, ili kada potraživanje još nije predmet instrumenta koji omogućuje izvršenje u državi članici koja podnosi zahtjev, ako su mjere predostrožnosti također moguće, u sličnoj situaciji, prema nacionalnom zakonodavstvu i administrativnim praksama u državi članici koja podnosi zahtjev.

Dokument koji se sastavlja za dopuštanje mjera predostrožnosti u državi članici koja podnosi zahtjev i koji se odnosi na potraživanje za koje se traži uzajamna pomoć, ako takav postoji, prilaže se zahtjevu za mjere predostrožnosti u državi članici koja prima zahtjev.

2. Zahtjevu za mjere predostrožnosti mogu se priložiti drugi dokumenti vezano za potraživanje, izdani u državi članici koja podnosi zahtjev.

Članak 17.

Pravila koja uređuju zahtjev za mjere predostrožnosti

Kako bi članak 16. i članak 10. stavak 2., članak 13. stavci 1. i 2. i članak 14. i 15. imali učinka, primjenjuju se *mutatis mutandis*.

Članak 18.

Ograničenja u obvezama tijela kojem se upućuje zahtjev

1. Tijelo kojem se upućuje zahtjev nije obvezno osigurati pomoć predviđenu u člancima 10. do 16. ako bi potraživanje naplate, zbog situacije dužnika, stvorilo ozbiljne gospodarske i socijalne razlike u državi članici koja prima zahtjev, ako važeći zakoni, propisi i administrativne prakse u toj državi članici dozvoljavaju takvu iznimku za nacionalna potraživanja.

2. Tijelo kojem se upućuje zahtjev nije obvezno osigurati pomoć predviđenu u članku 5. i člancima 7. do 16. ako je prvotni zahtjev za pomoć u skladu s člancima 5., 7., 8., 10. ili 16., podnesen za potraživanja koja su starija od 5. godina,

počevši od datuma dospijeca potraživanja i državi članici koja podnosi zahtjev do datuma prvotnog zahtjeva za pomoć.

Međutim u slučajevima osporavanja potraživanja ili prvobitnog instrumenta kojim se omogućuje izvršenje u državi članici koja podnosi zahtjev, smatra se da petogodišnje razdoblje počinje od trenutka kada je u državi članici koja podnosi zahtjev ustanovljeno da potraživanje ili instrument koji omogućuje izvršenje ne mogu više biti osporeni.

Osim toga, u slučajevima kada su odgodu plaćanja ili shemu obročnog plaćanja odobrila nadležna tijela države članice koja podnosi zahtjev, smatra se da petogodišnje razdoblje počinje od trenutka kada je istekao cijeli rok za plaćanje.

Međutim u tim slučajevima tijelo kojem se upućuje zahtjev nije obvezno osigurati pomoć za potraživanja koja su starija od 10 godina, počevši od datuma dospelosti potraživanja u državi članici koja podnosi zahtjev.

3. Država članica nije obvezna osigurati pomoć ako je ukupni iznos potraživanja obuhvaćenih ovom Direktivom, za koje se traži pomoć, manji od 1 500 EUR.

4. Tijelo kojem se upućuje zahtjev obavještava tijelo koje podnosi zahtjev o razlozima za odbijanje zahtjeva za pomoć.

Članak 19.

Pitanja o ograničenjima

1. Pitanja vezana za razdoblja ograničenja regulirana su isključivo važećim propisima države članice koja podnosi zahtjev.

2. S obzirom na ukidanje, prekid ili produljenje razdoblja ograničenja, smatra se da sve mjere poduzete za naplatu potraživanja od strane tijela kojem se upućuje zahtjev ili u njegovo ime provodeći zahtjev za pomoć, koje imaju učinak ukidanja, prekida ili produljenja razdoblja ograničenja u skladu s važećim zakonodavstvom u državi članici koja prima zahtjev, imaju isti učinak u državi članici koja podnosi zahtjev, pod uvjetom da je odgovarajući učinak predviđen važećim zakonodavstvom u državi članici koja podnosi zahtjev.

Ako ukidanje, prekid ili produljenje razdoblja ograničenja nije moguće prema važećem zakonodavstvu u državi članici koja prima zahtjev sve mjere poduzete za naplatu potraživanja od strane tijela kojem se upućuje zahtjev ili u njegovo ime provodeći zahtjev za pomoć, koje su bile provedene od strane tijela koje je podnositelj zahtjeva ili u njegovo ime u njegovoj državi članici, imale bi učinak ukidanja, prekida ili produljenja razdoblja ograničenja u skladu s važećim zakonodavstvom u državi članici koja podnosi zahtjev, smatraju se poduzetima u potonjoj državi, ako se to tiče učinka.

Prvi i drugi podstavak ne utječu na pravo nadležnih tijela u državi članici koja podnosi zahtjev da poduzmu mjere za ukidanje, prekid ili produljenje razdoblja ograničenja u skladu s važećim zakonodavstvom u toj državi članici.

3. Tijelo koje je podnositelj zahtjeva i tijelo kojem se upućuje zahtjev međusobno se obavješćuju o svakoj mjeri za ukidanje, prekid ili produljenje roka zastare potraživanja za koje su zatražene naplata ili mjere predostrožnosti, ili mjera koja ima takav učinak.

Članak 20.

Troškovi

1. Osim iznosa iz članka 13. stavka 5., tijelo kojem se upućuje zahtjev nastoji od dotične osobe namiriti i naplatiti troškove potraživanja koje je nastalo u skladu sa zakonima i propisima države članice koja prima zahtjev.

2. Države članice odriču se svih međusobnih potraživanja za naknadu troškova nastalih u postupku uzajamne pomoći koju si međusobno osiguravaju prema ovoj Direktivi.

Međutim, kada naplata predstavlja poseban problem, predstavlja vrlo velik iznos troškova ili je povezana s organiziranim kriminalom, tijelo koje je podnositelj zahtjeva i tijelo kojem se upućuje zahtjev mogu se dogovoriti o naknadi troškova specifičnoj za predmetne slučajeve.

3. Ne dovodeći u pitanje stavak 2., država članica koja podnosi zahtjev dužna je podmiriti državi članici koja prima zahtjev sve troškove i gubitke nastale kao posljedica mjera

koje se smatraju neutemeljenima, ako se tiču sadržaja potraživanja ili valjanosti instrumenta koji omogućuje izvršenje i/ili mjera predostrožnosti koje odredi tijelo koje je podnositelj zahtjeva.

POGLAVLJE V.

OPĆA PRAVILA KOJA UREĐUJU SVE VRSTE ZAHTEJEVA ZA POMOĆ

Članak 21.

Standardni oblici i načini komunikacije

1. Zahtjevi u skladu s člankom 5. stavkom 1. za informacije, zahtjevi u skladu s člankom 8. stavkom 1. za dostavu, zahtjevi u skladu s člankom 10. stavkom 1. za naplatu ili zahtjevi u skladu s člankom 16. stavkom 1. za mjere predostrožnosti šalju se elektroničkim putem, koristeći standardni obrazac, osim ako to nije praktično iz tehničkih razloga. Ako je to moguće, ti se obrasci također koriste za svu daljnju komunikaciju vezano uz zahtjev.

Jedinstveni instrument kojim se omogućuje izvršenje u državi članici koja prima zahtjev, dokument kojim se omogućuju mjere predostrožnosti u državi članici koja podnosi zahtjev i drugi dokumenti koji se navode u člancima 12. do 16. također se šalju elektroničkim putem, osim ako to nije praktično iz tehničkih razloga.

Prema potrebi, standardnim obrascima mogu se priložiti izvješća, izjave i svi drugi dokumenti ili ovjerene preslike ili njihovi isječci, koji se također šalju elektroničkim putem, osim ako to nije praktično iz tehničkih razloga.

Standardni obrasci i komunikacija elektroničkim putem također se mogu koristiti za razmjenu informacija u skladu s člankom 6.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se na informacije i dokumente dobivene prisutnošću u upravnim uredima u drugoj državi članici ili sudjelovanjem u upravnim istragama u drugoj državi članici, u skladu s člankom 7.

3. Ako se komunikacija ne odvija elektroničkim putem ili uporabom standardnih obrazaca, to ne utječe na valjanost dobivenih informacija ni na mjere poduzete u izvršenju zahtjeva za pomoć.

Članak 22.

Uporaba jezika

1. Svi zahtjevi za pomoć, standardni obrasci za dostavu i jedinstveni instrumenti koji omogućuju izvršenje u državi članici koja prima zahtjev šalju se na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države članice koja prima zahtjev ili sadrže priložen prijevod na istom ili istima. Činjenica da su određeni dijelovi napisani na jeziku koji nije službeni jezik ili jedan od službenih jezika države članice koja prima zahtjev ne utječe na njihovu valjanost ni na valjanost postupka, ako su se dotične države članice dogovorile o tom jeziku.

2. Dokumenti za koje se traži dostavljanje u skladu s člankom 8. mogu se poslati tijelu kojem se upućuje zahtjev na službenom jeziku države članice koja podnosi zahtjev.

3. Ako su zahtjevu priloženi drugi dokumenti osim onih koji se navode u stavcima 1. i 2., tijelo kojem se upućuje zahtjev može, prema potrebi, zatražiti od tijela koje je podnositelj zahtjeva prijevod takvih dokumenata na službeni jezik ili jedan od službenih jezika države članice koja prima zahtjev ili na bilo koji jezik o kojem su se odnosne države članice dvostrano dogovorile.

Članak 23.

Otkrivanje informacija i dokumenata

1. Informacije objavljene u bilo kojem obliku u skladu s ovom Direktivom obuhvaćene su službenom tajnom i uživaju zaštitu proširenu na slične informacije prema nacionalnom zakonodavstvu države članice koja ih je primila.

Te se informacije mogu koristiti za potrebe primjene izvršenja ili mjera predostrožnosti u vezi potraživanja obuhvaćenih ovom Direktivom. Također se mogu koristiti za ocjenu i izvršenje ili obvezne doprinose za socijalno osiguranje.

2. Osobe koje je za to ovlastio Ured Europske komisije za akreditaciju u vezi sa sigurnošću mogu imati pristup ovim informacijama samo ako je to potrebno za skrb, održavanje i razvoj mreže CCN.

3. Države članice koje osiguravaju informacije dozvoljavaju njihovu uporabu u druge svrhe osim onih navedenih u stavku 1. u državi članici koja prima informacije, ako se prema

zakonodavstvu države članice koja osigurava informacije, te informacije mogu koristiti u slične svrhe.

4. Ako tijelo koje je podnositelj zahtjeva ili tijelo kojem se upućuje zahtjev smatra da su informacije dobivene na temelju ove Direktive vjerojatno korisne u svrhe iz stavka 1. trećoj zemlji članici, ono može proslijediti te informacije trećoj zemlji članici uz uvjet da je taj prijenos sukladan postupcima utvrđenim u ovoj Direktivi. Ono obavještava državu članicu iz koje su potekle informacije o svojoj namjeri da podijeli te informacije s trećom zemljom članicom. Država članica iz koje su potekle informacije može se usprotiviti tom prosljeđivanju informacija u roku od deset radnih dana od kada je primila obavijest države članice koja želi proslijediti informacije.

5. Dozvolu za korištenje informacija prema stavku 3. koje su prosljeđene prema stavku 4. može dodijeliti samo država članica iz koje potječu informacije.

6. Na informacije prosljeđene u bilo kojem obliku na temelju ove Direktive mogu se pozvati sva tijela unutar države članice koja prima informacije ili ih ta tijela mogu koristiti kao dokaz, na istoj osnovi kao slične informacije dobivene unutar te države.

POGLAVLJE VI.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 24.

Primjena ostalih sporazuma o pomoći

1. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje ispunjavanje svih obveza da se pruži šira pomoć koja proizlazi iz dvostranih ili višestranih sporazuma ili dogovora, uključujući sporazume ili dogovore u području dostave sudskih ili izvanjudskih odluka.

2. Kada države članice zaključe takve dvostrane ili višestrane sporazume ili dogovore o pitanjima obuhvaćenim ovom Direktivom, osim rješavanja pojedinačnih slučajeva, one o tome bez odgode obavješćuju Komisiju. Komisija potom obavještava druge države članice.

3. Prilikom osiguravanja takve veće mjere uzajamne pomoći na temelju dvostranog ili višestranih sporazuma ili dogovora, države članice mogu iskoristiti elektroničke komunikacijske mreže i standardne obrasce donesene za provođenje ove Direktive.

Članak 25.**Odbor**

1. Komisiji pomaže Odbor za naplatu.
2. Prilikom pozivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ.

Rok koji se navodi u članku 5. stavku 6. Odluke 1999/468/EZ je 3 mjeseca.

Članak 26.**Provedbene odredbe**

Komisija donosi, u skladu s postupkom iz članka 25. stavka 2., detaljna pravila za provedbu članka 4. stavaka 2., 3. i 4., članka 5. stavka 1., članka 8. i 10., članka 12. stavka 1., članka 13. stavaka 2., 3., 4. i 5., članka 15., članka 16. stavka 1. i članka 21. stavka 1.

Ta se pravila odnose najmanje na sljedeće:

- (a) praktične dogovore za organizaciju kontakata između središnjeg ureda za vezu, drugih ureda za vezu i odjela za vezu, kako se navodi u članku 4. stavcima 2., 3. i 4., različitih država članica, i kontakti s Komisijom;
- (b) sredstva putem kojih se prenosi komunikacija između tijela;
- (c) obrazac i drugi detalji standardnih obrazaca koji se trebaju koristiti za potrebe članka 5. stavka 1., članka 8., članka 10. stavka 1., članka 12. stavka 1. i članka 16. stavka 1.;
- (d) pretvorba iznosa koji se trebaju naplatiti i prijenos naplaćenih iznosa.

Članak 27.**Izješćivanje**

1. Svaka država članica godišnje obavješćuje Komisiju do 31. ožujka o sljedećem:
 - (a) broju zahtjeva za dostavu informacija, obavijesti i naplata ili mjera predostrožnosti koje šalje svakoj državi članici koja prima zahtjev i koje ista prima od svake države članice koja podnosi zahtjev svake godine;
 - (b) iznos potraživanja za koja se traži pomoć i naplaćeni iznosi.
2. Države članice također mogu osigurati sve druge informacije koje mogu biti korisne za ocjenu osiguranja uzajamne pomoći na temelju ove Direktive.

3. Komisija svakih 5 godina Europski parlament i Vijeće izvještava o funkcioniranju dogovora uspostavljenih ovom Direktivom.

Članak 28.**Prijenos**

1. Države članice do 31. prosinca 2011. donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

One te odredbe primjenjuju od 1. siječnja 2012.

Kada države članice donesu ove odredbe, one prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekstove najvažnijih odredaba nacionalnog prava koje donose u području obuhvaćenom ovom Direktivom.

Članak 29.**Stavljanje izvan snage Direktive 2008/55/EZ**

Direktiva 2008/55/EZ stavlja se izvan snage s učinkom od 1. siječnja 2012.

Upućivanja na Direktivu stavljenju izvan snage tumače se kao upućivanja na ovu Direktivu.

Članak 30.**Stupanje na snagu**

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 31.**Adresati**

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 16. ožujka 2010.

Za Vijeće
Predsjednica
E. SALGADO